

บทความ ๗/๒๕๖๓

รัชฎาภรณ์ จารยาภรณ์

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนสำนักงานฯ

เป็นคติกันอยู่

นี่ก็คงสับ Mahmud กัน หารือไปเหมือนกัน ว่าหน่วยงานของรัฐขอเอกสารที่เป็นคติกันอยู่ จะเปิดเผยให้ได้หรือไม่ แต่ต้องรับทราบว่าหนังสือหารือไปราชการเป็นหนังสือหน่วยงานใช้เป็นเอกสารอ้างอิงการปฏิบัติต่อไปได้

เรื่องนี้องค์กรบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง มีหนังสือไปหารือคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า อำเภอเมืองขอเอกสารเที่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงกรณีที่มีการร้องเรียนต่อสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัด ว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลดำเนินโครงการก่อสร้างถนนออกเขตพื้นที่รับผิดชอบ โดยองค์กรบริหารส่วนตำบลเห็นว่าปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินคดีอาญาแกบผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว จึงหารือว่า จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้อำเภอเมือง ได้หรือไม่

คณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ พิจารณาแล้วก็มีหนังสือตอบข้อแจ้งไปว่า ที่ได้หารือไปนั้นเป็นการขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน จึงไม่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ก็มีข้อสังเกตว่า มาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาฯ กำหนดให้นายอำเภอเมืองฯ อำนวยการดำเนินการดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารได้ ฯ จากองค์กรบริหารส่วนตำบลตรวจสอบก็ได้ ดังนั้น อำเภอเมืองจึงมีอำนาจสั่งให้องค์กรบริหารส่วนตำบลส่งเอกสารตามที่หารือได้ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาฯ และองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ฉบับดังกล่าว

สรุปว่าตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ทรงสิทธิ์หรือผู้มีสิทธิ์ขอข้อมูลข่าวสารของราชการจากหน่วยงานของรัฐได้ ต้องเป็นประชาชน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะประชาชน หน่วยงานของรัฐขอโดยอ้างกฎหมายนี้ไม่ได้ แต่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กันได้ตามพระราชบัญญัติฉบับอื่นรับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หารือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(หารือ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไว้ทุกจังหวัด”